

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

ראש-השנה ■ האיזו ■ ג' תשרי תשע"ד 42

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

לוח העמוד היומי			
יום	החודש	העמוד	ליקו"מ
שבת	ג'	כז	רל"ד
ראשון	ד'	כז	רל"ה
שני	ה'	כח	רל"ו
שלישי	ו'	כח	רל"ז
רביעי	ז'	כט	רל"ח
חמישי	ח'	כט	רל"ט
שישי	ט'	ל	ר"מ

מעלת הלימוד

רמז כי יש רבי ששמו פלא הפלא ופלא בבחינת ויקרא שמו פלא יועץ, שעצות שלו הם נפלאות תמים דעים בבחינת אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן...

וכל מה שמקבל מרבו צריך לידע שעדן אינו יודע כלל, כי כפלים לתושיה, כי מאד עמקו מחשבותיו, כי דבריו הם כמעין הנובע והם בחינת מים עמקים עצה בלב איש. וצריכין בכל פעם לעין היטב בדבריו הקדושים ולחתור ולשאב מהם עצות נפלאות באופן שיוכל להציל את עצמו משטף מים רבים של זה העולם. וכל מה שידע ויוציא מדבריו צריך לידע ולהבין ולהאמין שעדן אינו יודע כלל עד היכן מגיעים עמקות דבריו העמקים מני ים וכו'. רק במה שהרשה יכול להתבונן מהם עצות לעבודתו ותברך כפי מדרגתו, אבל עצם תורתו ואפלו שיחותיו הקדושות אי אפשר להשיג בשום אופן.

(ליקוטי הלכות יו"ד שבעות ב' - כ"א)

תורה מ"ח תנינא - להיות עקשן גדול בעבודת ה'

להיות חזק בדעתו!

דבוק בהשם. והוא מתחיל את הפסיעות הראשונות שלו "בשערי העבודה". אך הדרך היא שאז דייקא מרחיקים אותו מלמעלה, אז מתעורר הבעל-דבר בכל פעם במניעות ועיכובים חדשים. וזה נסיון האדם! אם יחזיק מעמד גם בחושך, גם בהסתרה, גם כשנדמה לו שמרחיקים אותו.

"והוא יושב פתח האהל כחם היום. יושב לשון המתנה ועבבה זמן רב, הינו שאין האדם זוכה להתגלות אלקות בחינת "ויקרא אליו ה'" כי אם על ידי שיושב וממתין ומתעכב אצל פתח אהל הקדשה זמן רב. ואף על פי שבתוך כך עובר עליו מה שעובר. וחמימות היום שהם כלל התאוות בוער אותו הרבה אף על פי כן הוא אינו מניח את מקומו חס ושלום רק הוא יושב וממתין ומתעכב אצל הפתח ימים וזמנים רבים בחינת והוא יושב פתח האהל כחם היום והגן היטב." 1

אוהל הקדושה

גם אם עוברים על האדם ימים ושנים והוא רואה שהוא מונח היכן שמונח ואש התאוות בוערת בתוכו, אל לא לזוז ממקומו. אל לא לזוז מרצונותיו וניסיונותיו לזכות להכנס לשערי הקדושה.

כי איתא בדבריו זכרונו לברכה (ליקוטי מוה"נ חלק ב' מח) שלפעמים האדם אצל הפתח והוא שוב לאחור או שמשטח ומתפשט אז כנגדו הבעל דבר וכו' אבל מי שחושב על תכליתו הנצחי באמת וחס על חייו באמת אינו שוב לאחור ואינו זז

המשך בעמ' הבא

פשאדם נכנס בעבודת השם, אזי הדרך שמראין לו התרחקות. ונדמה לו שמרחיקין אותו מלמעלה, ואין מניחין אותו כלל לכנס לעבודת השם, ובאמת כל ההתרחקות הוא רק פלו התקרבות. וצריך התחזקות גדול מאד מאד לבלי לפל בדעתו, חס ושלום, פשרוזה שעוברים כמה וכמה ימים וימים, שהיא מתנגע ביגיעות גדולות בשביל עבודת השם, ועדן הוא כחוק מאד, ולא התחיל כלל לכנס לשערי הקדשה... הן על כל אלה וכיצא בזה צריך התחזקות גדול, לחזק עצמו מאד מאד, ולבלי להסתפל על כל זה כלל. כי באמת כל ההתרחקות הוא רק פלו התקרבות.

הכניסה

סוף סוף האדם זוכה להתקרב למטרה, לפקוח עינים, להבין שהוא לא בא לזה לעולם כי-אם לעשות רצון ה' יתברך, ורצונו עז וחזק להיכנס בשערי העבודה, לזכות להיות כל הזמן רק

” שים ליבך לכל הדברים הנאמרים בליקוטי תנינא בסימן מ"ח ס"ט, ותסתכל ותיתבונן היטב בכל דיבור ודיבור הנאמר שם, כי הם דברי אלקים חיים ומחיין את הנפש מאוד מאוד. ושיחות אלו שבהסימנים הקדושים נקראו בין קצת אנ"ש "אגרת" כי הם מדברין כמו אגרת הנכתב לחבירו ותלמידו.

(שיח שרפי קודש - קל"ז)

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדין היומי בליקו"מ

הל' פדיון בכור ה' - בכור בהמה טהורה ג'

א. יש כמה דברים שהם תלויים זה בזה ואין יודעין מהיכן להתחלה ובאמת הוא נפלאות תמים דעים והוא מסתרי נפלאות הבחינה שהוא הפלא הגדול שבכל פלאות הבורא יתברך שמו. ואי אפשר להשיג זאת כי באמת אין יודעין מהיכן להתחלה, אך באמת כל ההתחלה והסוף והאמצע והתכלית שלנו הכל הוא על ידי הצדיק האמת שבכל דור שהוא בחינת משה רבנו שהוא הרבי הראשון של כל ישראל וממנו ההתחלה ואצלו כל תכליתנו ותקונתנו. (ה - ג)

"מה שהיה הוא שיהיה, כמו שאמרו רבותינו זכרונו לברכה. וההתחלה של הצדיק האמת בחינת משה בעצמו אי אפשר לנו להשיג כלל ואין לנו להרהר בזה כלל. אף זכה ילוד אשה להשגה כזאת וכו'. אך אחר שכבר זכינו לקבלת התורה ממש רבנו ולהמשיך דעתו הקדושה בכל דור ודור על ידי צדיקי אמת שבכל דור שהוא בחינת הדעת של בן ותלמיד הנ"ל. על ידי זה הודות לקל יש לנו מהיכן להתחיל, כי מגעורינו מגדלין אותנו בקדשת ישראל."

ב. צריך האדם להתחזק בעצמו הרבה ולא יהיה שלימזלניק, כי אף על פי כן יש לו בנדאי בחינה בכל דור ובכל יום כפי האדם וכפי הזמן וכפי ההתפתחות והמארכות שעוברים עליו, כי בהכרח שישאר לו בחינה, כי לא נברא בזה העולם כי אם בשביל הבחינה. אך מי שחזק באמת יכול להתחזק ברצון כי הרצון חפשי לעולם. וזה אי אפשר לסתור בשום אופן בשום

לעלוי נשמת שמעון בן הערשיל ז"ל

ממקומו חס ושלום בשום אופן
רק הוא יושב וממתין אצל פתח
אהל הקדשה שהוא אהל בית המדרש ואהל
הצדיקים והפְּשְׁטִין אף על פי שחס היום בוער
חס ושלום ועל ידי זה וירא אליו ה' וכו'.¹

איך שיהיה

"לפעמים נדמה לאדם שרחוק, שיזכה לחיי
עולם הבא לפי גודל התרחקותו מהשם יתברך,
אף על פי כן יהיה חזק ואמיץ בדעתו, למשוך
ולהשתוקק ולהתגעגע תמיד אליו יתברך
ולעשות כל ימי חייו גם בלא עולם הבא. ואפילו
אם נראה לו שיהיה לו גיהנום גם כן, חס
ושלום, יהיה איך שיהיה הוא מחויב לעשות
את שלו תמיד ולעסוק בעבודת השם כל מה
שיוכל לחטוף ולעשות איזה מצוה או תורה
ותפילה וכיוצא, והשם הטוב בעיניו יעשה".²

בירור

הסיבה שעל המתקרב עוברות מניעות
והרחקות, היא סוד הבירורים שבכל עבודה
שרוצים להכנס, וכל טוב שרוצים לגלות צריכים
מקודם לברר את הטוב מהרע. כי האדם הוא
כולו מעורב טוב ורע וכשרוצה לזכות להכנס
לעבודת ה', מייד מתגבר עליו הרע במניעות
ועיכובים. והקשה ביותר מהכל, הוא הבירור
האחרון, רגע לפני שהוא זוכה "לכנוס בשלמות
בעבודת ה'" שאז הסטרא-אחרא נלחמת בכל
כוחה וזורקת את כל החיצים שיש לה.

אך המשכיל והחכם אינו מתייחס לכלום,
ומתחזק תמיד בכל מה שעובר עליו לעשות את
שלו בתורה ובתפילה.

"כל העבודות שעובד את ה' יתברך בתורה
ומצוות כלם הם בחינת בירורים. וצריך לסבל
יגיעות אחר יגיעות ולשבר מניעות רבות
ועצומות מאד עד שייצפה לברך הטוב בכמה
ברורים פראוי. אצל עדין יש בחינת ברור
האחרון. ואז מתפשטין המניעות והבלבולים
על האדם כמו שמתפשטין עד שיגיש שגדמה
להם שאי אפשר לעמוד כנגדם. ומחמת זה
רבים נכשלו ונפלו פשהגיעו סמוך לגמר
שלמותם. וכמו שאמר רבנו זכרוננו לברכה
שיש שהוא כבר אצל הפתח וחוזר משם. ויש
שאז מתפשטין כנגדו כל כך וכו' כמו שפמבאר
בלקוטי תנינא (בסימן מח)

...וצריך האדם להיות חזק מאד מאד לעמוד על
עמדו לבלי להתנשל מדברי תורה חס ושלום,

התחלת התעוררותו של רבי מענדל ליטוואק ז"ל
להתקרב לדרך רבינו, היתה בהתעמקו במשל הסובא
בסוף תורה ס"ח ח"ב מהעץ הגדל מאה שנה וכו'. כי
בא אליו מתנגד אחד ואמר לו בהלצה: ראה מה כתוב
בספרי?! והשתומם באמת רבי מענדל, אולם נענה
ואמר: מעניין הדבר לראות מה כתוב בו עוד, לפני
ואחריה, ואכן התעמק והביט בעין האמת בדברי
רבינו, ונתעורר מזה להתקרב אל דרך רבינו.

(שש"ד-ט"א)

בכל אשר יעבר עליו. ואף על פי שרואה
שמתפשטין כנגדו כמו שמתפשטין, אל יניח
את מקומו ויתגבר בכל פעם מחדש לעסק
בתורה ותפילה, כי יראת ה' טהורה עמדת לעד,
הינו שהתורה שנקראת יראת ה' טהורה היא
עומדת לעד ובכל מה שעובר עליו יוכל להתגבר
על ידי התורה. וכמו שהתחלת התקון הוא על
ידי התורה, כמו כן הוא הגמר.³

צריך להתסהם

צריך הרבה סבלנות והרבה "אורך רוח", לא
להבהל ולהשבר מכלום, ותמיד תמיד לחפש
בתמימות ובאמת איך להתקרב להשם יתברך.

"וזהו בחינת מה שכתב רבנו זכרוננו לברכה
שיש אחד שהוא אצל הפתח של הקדשה
וחוזר לאחוריו, חס ושלום, כי מחמת שאין
מניחין אותו לכנס עד שיחזר ויברר הניצוצות
מעמקי הקלפות, דהינו שיחזר וילך דרך כל
אלו המקומות הרעים שהיו בהם בתחלה
וישוב מהם בשלום. על כן מי שהוא פתי
נדמה לו שפמרחיקין אותו, חס ושלום, ובפרט
שזה הדבר צריך להתמהמה הרבה והכל לפי
הפגמים שלו וכפי העליה שצריך לעלות, על
כן מי שאינו חס על עצמו ומבקש, חס ושלום,
עלילה לפרש מאחרי המקום. מדמה בדעתו
כאלו אפס תקנה, חס ושלום, מעצם צרות
הנפש שבאין עליו. שחוזרין ועולין על לבו
מחשבות ותאוות והרהורים וכו' מה שגדמה
לו שזה כמה ימים או שנים שהוא רחוק מהם.
והוא חושב שהוא לרעה, חס ושלום, אצל
אלקים חשבה לטובה, כי זהו נסיונו. ועל ידי
זה דיקא עקר תקונו.

ואף על פי שלפעמים הוא נופל, חס ושלום,
לאיזה דברים רעים ממש על ידי עצם
ההתגרות שמתגרין בו פשצריך לכנס, אף על
פי כן כבר אנו מזהרים הרבה שאסור לפל
משום דבר שבעולם, כי יש בענין זה דברים
עמקים הרבה וחסדי ה' אינם פלים לעולם.
והעקר הוא התקשרות לצדיקי אמת, שכל
זמן שמאמין בהצדיקי אמת הפלולים בהראש
בית האמתי שממנו נמשך הכל יש לו תקנה
לעולם, כי הוא יכול לתקן הכל, להעלות כל
הניצוצות, ולחזר ולהכניס כלם לפניו לתוך
הבית פנימה."⁴

תפילה וזעקה

"על המבואר בתורה מ"ח ח"ב אמר ר'
אברהם בן ר' נחמן ז"ל: שעיקר העקשנות
הוא בהמשך עבודת התפילה, לבלי להפסיק
להפציר בתפילה וזעקה להשם יתברך באיזה
אופן ומדרגה שהוא.

ואנשי שלומינו היו מוסיפים ואומרים:
שעיקרו קאי על מידת השמחה, שעבורה צריך
להיות עקשן גדול, לבלי ליפול לעצבות ומרה
שחורה חלילה, באיזה אופן שהוא."⁵

1. עלים לתרופה - כ"ח. 2. משיבת נפש - ו. 3. ליקוטי הלכות
או"ח - סעודה ה. 4. ליקוטי הלכות חו"מ - חלקת שותפים ה. 5.
שיח שרפי קודש ד - מ"ח.

>>>> מניעה שבעולם, כי אף על
פי כן אני חפץ ומשתוקק בראון חזק
אל האמת לאמתו. (ה - ג)

ג. על ידי שמברכין על הדבר המתר
על ידי זה עולה ונתברר הטוב
שבדבר הנאכל וזהו תקונו. (בכור
בהמה טהורה א)

ד. עקר האמונה היא בבחינת
בהמה, כי עקר שלמות האמונה
הוא שישלך דעתו וחקמתו לגמרי
וישים עצמו בבהמה ויאמין בה'
יתברך ובצדיקים אמתיים באמונה
שלמה לבד. (ג - ב)

"מי שרוצה לזכות לחיי עולם
לחיים נצחיים לחיים אמתיים
צריך לסלק דעתו ושכלו וחקמתו
לגמרי ולסמוך רק על אמונה לבד.
וזה עקר החכמה הגדולה שבכל
החכמות, כמבאר בדברינו במקום
אחר, כי פשיהיה חזק באמונתו
לבד ימים ושנים בלי שכל
והכמות וחקירות כלל במחו אזי
בנדאי יזכה ברבות הימים להשיג
ולהבין השגות וחקמות אלקות
אמתיות מה שאי אפשר בשכל
אנושי להשיג ובלבד שלא יעמיד
זאת לנסיון רק יתהלך בתמימות
ובפשטיות באמונה ישרה באמת."

ה. אי אפשר להדעת והשכל להוליד
שום הולדה טובה לתקון העולם כי
אם על ידי האמונה. (ג - א)

ו. משה רבנו היה מעלתו גבה
מאד מאד. ומעצם הפלגת מעלתו
שהיה מרום ומנשא לגמרי מן בני
העולם לא היה יכול לגלות עצמו
כלל להעולם. (ג - ו)

"וזה בחינת כי כבד פה וכבד לשון
אנכי, כי משה רבנו הוא בחינת
כבד פה וכבד לשון שקשה וכבד לו
לדבר כלל עם בני העולם, כי היה
מרום ומנשא ורחוק מאד מכל
העולם. ועל כן לא היה באפשר
שיתגלה מעלתו וקדשתו כי אם
על ידי אהרן הכהן שהיה אז
המנהיג של ישראל קדם שנתגלה
משה רבנו, כי אהרן לגדל מעלתו
זכה להשיג מעלת משה והוא גלה
מעלתו לכל ישראל, כי הכל היה
תלוי בו, כי כלם סמכו עליו,

ז. על ידי אמונה שלמה באמת ימים
ושנים זוכין אחר כך להכיר את ה'.
יתברך בידיעה שלמה. (ג - ז)

ח. שלמות כל הדברים היא
האמונה ובלעדי האמונה כל
הדברים חסרים ואפלו התורה
והדעת דקדשה אין להם שלמות
בלא אמונה. (ג - ח)

ונדע ונאמין כי בעת שהבעל דבר מתגרה בנו ורוצה להפילנו מאוד חס ושלום,
אז אפשר שאנו סמוכים וקרובים ביותר לכנוס לשערי הקדושה, וזוכה שכל
התנועות וההעתיקות, שאנו מעתיקין עצמנו בכל פעם איזה מעט מגשמייותינו,
כולם יתקבצו ויתחברו ויתקשרו ויבואו לעזרתנו בעת הצורך, כי בוודאי לית
רעותא טבא דאתאביד. (תפילות ותחנונים ד)

**לעשות
מתורות
תפילות**

עבודת ראש-השנה

ראש ושורש

הכל הולך אחר ה"ראש", השורש, החיות וההתחלה של כל השנה הוא יום "ראש השנה".

"עקר ההתחלה בראש השנה. ומראש השנה נמשך החיות והתקון לכל השנה בלה ועל כן נקרא ראש השנה. ראש דיקא, כי יש שלש קומות, עולם, שנה, נפש. וכמו שבקומות נפש שהיא קומת האדם עקר חיות האדם תלוי בהראש ששם המחין שפחיינו כל קומת הגוף פידוע לחכמי הנתוח שחיות כל הגוף עד צפוני הרגל, הכל נמשך מהמח ששם עקר משכן הנשמה המחיה את הגוף כל אבר ואבר, כפי חיותו, כמו כן ממש נקרא יום הקדוש והנורא הזה ראש השנה, 'ראש' דיקא, דהינו שבו עקר המח והחיות של כל השנה, כי בו מתחילין כל התקונים והוא מחיה את כל ימות השנה כמו הראש שבאדם שפחיה כל הגוף ואין שום הרגשה וחיות בשום אבר בלא החיות הנמשך לו מהראש והמח פידוע, כמו כן אין חיות ותקון בכל ימות השנה כי אם על ידי ראש השנה, 'ראש' דיקא שפחיה את כל הקומה." 1

לצעוק מעומק הלב

בראש השנה צועקים להשם יתברך מעומק הלב כדי שלא תעבור עלינו "עוד שנה" וכבר מראש-השנה נתחיל להתעורר לבל נישן ימינו ושנותינו, שנזכה שראש השנה יהיה ההתחלה של פקחת עינים והתבוננות אמיתית איך זוכים באמת לצאת מהשקר והחושך.

"עקר ההתחלה הוא מה שבראש השנה מתחילין הכל לצעק מעמק הלב לה' יתברך וזאת ההתחלה נמשכת על כל השנה בלה על כל מי שבא לשוב באיזה עת שהוא שעקר התחלתו מבחינת ראש השנה, הינו מבחינת ממעמקים קראתיך. הינו לצעק לה' יתברך הדרך לתשובה ואיר עיניו לידע מהיכן להתחיל לשוב אליו יתברך." 2

קדושת המחשבה

בראש השנה חשוב ביותר "קדושת וטהרת המחשבות", כי על-ידי-זה ממתיקים את הדינים של כל השנה. 3 "מה שהעולם נוסעין על ראש השנה לצדיקים, כי עקר המתקת הדינים אינו אלא על ידי קדושת וטהרת המחשבות, ואי אפשר לטהר ולקדש המחשבה אלא על ידי התקשרות לצדיקים. וראש השנה היא מקור הדינים של כל השנה וצריך לטהר את המחשבות כדי להמתיקם, ובשביל זה נוסעין לצדיקים כדי לזכות לקדושת המחשבה." 4

1. ערלה ד - י"ח. 2. יו"ד ערלה ד - ז. 3. ליקוטי מוהר"ן - רי"א. 4. לקוטי עצות - מועדי ה' ראש השנה.

מ' שזוכה להיות
אצל צדיק אמת
על ראש השנה אז
בכל מקום שהאיש
הזה מסתכל
נעשה אותו האור
בבחינת אורא
דארץ-ישראל...
(קיצור ליקוטי מוהר"ן)

"כבר מבואר במקום אחר שענין זה המאמר נוהג גם עכשיו, כי על-ידי שמסתכלין על כלל הקיבוץ שמתקבצין אליו ז"ל על ראש השנה, ובערב ראש השנה משתטחין על קברו הקדוש ואומרים העשרה קפיטיל תהלים כפקודתו ז"ל, ומתפללין שם הרבה על התשובה, ולזכות לעבוד את ה' כראוי כל אחד לפי בחינתו, ואחר כך בראש השנה מתפללין ביחד בבית המדרש הנקרא על שמו ז"ל, ובוודאי השם יתברך מקבל התפארות גדול מזה.

ומי שמסתכל על זה בעין האמת, ומתבונן בגודל כח וזכות הצדיק שזכה וזיכה את הרבים בחייו כל-כך, - עד שגם עכשיו זה שנים רבות אחר פטירתו ז"ל, עדיין עומד ומשמש במרום ומזכה את הרבים כל-כך בספריו הקדושים ובקברו הקדוש, וזה מה שנראה גם לעיני בשר הגשמיים, מלבד מה שעוסק ברוחניות בתיקון נפשות ישראל, להחזירם בתשובה ולקרובם להשם יתברך, 'וביותר נראה זכות ההתפארות הזאת בראש השנה בזמן הקיבוץ הגדול'.

ומי שיש לו עינים לראות, הוא מתפלא מאוד בכל שנה ושנה בעת וזמן הקיבוץ, כי מי פועל ועושה זאת, לקבץ בכל שנה ושנה קיבוץ גדול כזה ה' עליהם יחיו! ורובם ככולם הם בעלי תורה, והרבה מהם גם בעלי עסק, ויש שיש להם עסקים גדולים בביתם, ולפני ראש השנה משליך כל אחד מהם עסקיו שבביתו ובא ביגיעות וטירחות גדולות, ויש שבאים ממקומות רחוקים וכו',

ואין עושים שם שום דבר רק כל אחד מבקש ומתחנן ושופך נפשו לפני ה' לזכות לתשובה שלמה וכו', ושייתקנו כל פגמיו שפגם עד עתה, ושמעתה לא יפגום עוד, ומרבים שם בתחנונים רבים ובבכיות גדולות והתעוררות גדול עד אין חקר, הן על קברו קודם ראש השנה, הן בבית מדרשו הקדוש בראש השנה בעצמו, וכל אחד מקבל הארה והתעוררות מחברו.

ובכל שנה ושנה מתחדש ומתחזק בעזר ה', האהבה וההתקשרות והאחדות שבין כלל הקיבוץ לשם שמים ושאינה תלויה בשום דבר כלל. וגם בעזר ה' בכל שנה נתוספין נפשות חדשות אל כלל הקיבוץ. - ורואין בחוש ממש, הפעולה הטובה שיש לכל אחד מאנשי הקיבוץ בכל השנה על-ידי-זה ברוחניות, וכמעט שהחיות וההתחזקות של כל אחד בעבודת ה' בכל השנה כולה, הוא על-ידי החיות דקדושה וההארה הגדולה שמקבלין אז בזמן הקיבוץ. וכשנתקן ברוחניות ממילא נתקן בגשמיות, ומי שמסתכל על כל זה בעין האמת [וממילא מובן, כי אי-אפשר לבאר בשלמות כל עניני ההתפארות הקדושים שיש להשם יתברך על-ידי-זה], בוודאי הוא גם כן בבחינת "מלך ביפיו תחינה עיניך, וזוכה גם-כן לכל הבחינות המבוארים בפנים."

(פרפראות לחכמה - תורה מ' ח"ב)

אמר הפעתיק שפמתי שפמס אחת בליה הראשונה
של ראש השנה באומין אחר תפלת ערבית והוא
(מוהר"ן ז"ל) האריך מאד בתפלתו, ואחר התפלה
נתלהב מאד ואמר לאנשיו: כשאנחנו מתקבצים
לכאן, בודאי גם רבנו ז"ל אתנו פה ביחד,
וכשרבנו ז"ל פה בודאי כל השבעה רושים הם
גם כן אתנו פה, ויצעק בקולו: "איך גלייב אזוי
ספוש איך זעה זיי." [אני מאמין כמו ספוש
שאני רואה אותם]

(כוכבי אור - אנשי מוהר"ן א)

מר' דובישע מאני"ש שהיתה לו משרה ביער, והיתה לו פרנסה בהרחבה מזה ועשירות, והיה מתבטל על-ידי-זה מלימודו כנהוג וכו', ובין כך נפל בצרה גדולה כי הקיר"ה מרוסיה היה תופש אז הדוכסים והרג מהם והאביד ממונם. והר' דובישע הנ"ל היה לו אז איזה עסק עם דוכס גדול, וידוע אז שהדוכסים ברחו וכו', והוא היה לו אז כל ממונו אצל הדוכס הנ"ל, ופחד מאוד שהדוכס יברח ויאבד ממונו.

ובא בקובלנא רבה למוהרנ"ת ז"ל עם פדיון דיראה לעזור לו, ומוהרנ"ת לא רצה לקבל הפדיון, ואמר לו מוהרנ"ת ז"ל: "השם יתברך האט דיר אנגעשיקט א צרה רח"ל, כדי דוא זאלסט זיך אביסעל אומקעהרען צו איהם און תשובה טון, ווילסטו מיך דינגען פאר א נאיאמטשיק איך זאל דאס צונעמען פון דיר; [השם יתברך שלח לך צרה רח"ל, בכדי שקצת תחזור עליו ותעשה תשובה, ואתה רוצה לשכור אותי בכסף שאני יקח לך את זה?] על-כן תפשפש במעשיך ותתקן מעשיך ותתעורר בתשובה ותבקש מהשם יתברך, וכשתעשה כן גם אני אסייע לך לבקש והשם יתברך יעזור, וכך עשה.

והיה אז נס גדול שבא הדוכס ואמר: כיון שאני מכיר אותך לאיש נאמן, ועכשיו אני בורח, על-כן באתי להחזיר לך כל מה שאני חייב לך.

(כתי"י ר' שמואל הורביץ ז"ל)

סיפורים ושיחות
מפי חסידי ברסלב

מוהרנ"ת ז"ל אמר שלא יבואו על קברו כי הוא יהיה אצל רבינו הקדוש וכו', ואומרים אני"ש שייחד לעצמו מקום אצל ציון רבינו ששם יהיה תמיד. (אומרים שאצל החלון)

הרב שמואל אייזיק ז"ל תלמיד רבינו ז"ל היה איש עני מאוד, וגודל צדקתו וקדושתו אין לשער, ועל ההתלהבות יש הרבה לדבר. ופעם אחת אמר רבינו ז"ל עליו, "אז דעם אפגריסיניס פרעגט מען אין הימעל וואסרי מלכים מען זאל זעצין". [לעני הזה שואלים בשמים איזה מלכים להמליך] (שזה מדרגת הבעל-שם-טוב ז"ל שאמר ששואלן אותו כנ"ל)

ופעם אחת קבלה בני ביתו לפני רבינו ז"ל שהוא אינו מפרנס אותה כלל, והוכיח אותו רבינו ז"ל, ועשה לו סדר כמה וכמה ללמוד, וכמה וכמה לעבודת השם, וכמה וכמה למשא ומתן וכו'. ענה ואמר לו ר' שמואל אייזיק ז"ל: "רבי אבער דער אמת?" [רבי אבל מהו האמת] השיב לו: "דער אמת איז נאר דינין השם יתברך, און ניט אריין טואין זיך בהבלי [האמת היא רק לעבוד את השם יתברך, ולא להכניס את עצמו להבלי] העולם הזה אפילו כהרף עין וכו'.

"שופר"-

אין ש'טן ו'אין פ'גע ר'ע

(טור ש"ע תקפ"ה)

משל שהובא בשם הבעש"ט נשמתו בגוני מרומים, שאמר להתוקעים ולבעלי תפלות, שפעם אחת איתרמי שהחיות מרדו בארי מלכם, ויקצוף המלך מאוד וחמתו בערה בו, והיו החיות מבקשין עצות ותחבולות לפייסו, ועמד השועל הפקח שבחיות, ואמר להם להחיות לכו עמי אל המלך, ואני יודע שלש מאות משלים הממשיכים את הלב, אולי אוכל לפייסו בהם, והלכו עמו, ויהי הם עודם הולכים עמו, ועדיין היו רחוקים מחצר המלך, ענה השועל ואמר להם, אל נא אחיי ירע לבבכם, היות שעצתי היה לפייס את המלך על ידי המשלים היפים, ועתה שכחתי קצתן, ויאמרו אליו אולי יתפייס המלך בעבור המשלים הנותרים בזכרונו, והנה בהגיעם לחצר המלך ממש, ענה השועל ואמר להם אל נא ירע לבבכם עלי, היות שנשכחו כולם ממני, אך אף על פי כן לכו עמי, אולי יתן השם יתברך לנו רחמים וחנינה לפניו, ויתרצה לשמוע בקול צעקתינו, כי מה לנו עוד צדקה כי אם לצעוק אל המלך, והנה כשמעם הדברים האלה, וישמעו לו וילכו עמו ויבואו אל המלך, ויפלו על פניהם ארצה, ויען השועל ויאמר אדונינו המלך 'יהיו נא אמרינו לרצון לפניך, היות שמתחלה בושנו וגם נכלמנו להרים פנינו אליך, אך מצד שהייתי בקי בדברי משל ומליצה הממשיכים הלב, לזה משכתים בדברים, ואמרו אלי אחר כך נרוצה, אולי תוכל לפייס את המלך בדבריך, ובמשליך הנעימים, וכעת מה אעשה שנשכחו ממני, הנה אנחנו כחומר ביד היוצר ויש בידך להמית ולהחיות, ואנחנו מבקשים את פניך בבכי ובצעקה, ויכמרו רחמיך עלינו ואל תשחיתנו ועשה עמנו חסד חנם, כי כן דרכיך', והנה כשמעו המלך צעקתם ושברון לבם, נתרצה להם ומחל להם, והנמשל מובן.

(אהבת שלום פי' נצבים)

לעשות רצון הבורא

כמו שאמר אדוני מורי ורבי הרב הקדוש רבינו אלימלך זצוק"ל על הגמרא (ראש השנה טז.) "למה תוקעין" רחמנא אמר תקעו, ופירש הוא ז"ל שהגמרא מקשה למה תוקעין כלומר מה היא הכוונה של התקיעות, ותירץ רחמנא אמר תקעו פירוש שזאת תהיה עיקר הכוונה לעשות רצון הבורא ברוך הוא ועל ידי תקיעתינו לעשות רצון הבורא ברוך הוא אנו ממתיקין הגבורות ונהפכו לרחמים.

(מאור ושמש - נצבים)

תשובה מכניעה המקטרגים

עיקר מצות תקיעות שופר הוא אם יש תשובה, שעיי"ז משברים כל הקליפות והמקטרגים וכמ"ש האר"י ז"ל להתוודות בלחש בעת התקיעות שאז השטן מעוררב ואין התקיעה מזיק, משא"כ שופר בלא תשובה אין מועיל כלל והלואי שלא יקלקל שהוא כמזמין המלך לביתו ויוצא בעצמו לחוץ ומניח המלך לבדו הלא יכעוס המלך מדוע באתי ואין איש, ככה ע"י מצות עשה של תקיעות שופר ממשיכים להשראת שכינה ואם לבו אין שם לשים לבו לתשובה הרי הוא מניח המלך לבדו ח"ו, כי הלב הוא עיקר האדם, הלא ח"ו יאמר הקב"ה מדוע באתי אליכם ואין איש מכם פונה אלי בקירות לבו.

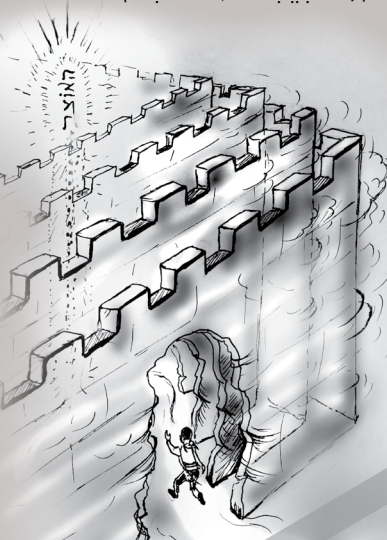
(ערבי נחל - לראש השנה)

לקוטי מוהר"ן

תורה מ"ו תנינא

ומעין זה מה ש'מפריס בשם הבעש"ט ז"ל: **מְשַׁל**, שְׁמֵלֶךְ אֶחָד הַיָּחִיד אוֹצֵר גְּדוֹל בְּמִקוּם אֶחָד, וְסַבֵּב בְּאַחִיזַת עֵינָיִם כְּמָה וְכְמָה חוֹמוֹת סָבִיב הַאוֹצֵר וְכִשְׁבָּאוּ בְּנֵי אָדָם לְאֵלוֹ הַחוֹמוֹת, נִדְמָה לָהֶם שְׁהֵם חוֹמוֹת מִמֶּשֶׁ, וְקִשָּׁה לְשִׁבְרָם. וְקִצְתָם תִּזְרוּ תִקְפוּ, וְקִצְתָם שִׁבְרוּ חוֹמָה אַחַת וּבָאוּ אֶל הַשְּׂנֵיָה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁבְרָהּ, וְקִצְתָם שִׁבְרוּ יוֹתֵר וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁבֵר הַנִּשְׁאָרִים, עַד שִׁבְּא הֵבֵן מִלֶּךְ, וְאָמַר: אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁכָל הַחוֹמוֹת הֵם רַק בְּאַחִיזַת עֵינָיִם, וּבְקִאָמַת אֵין שׁוּם חוֹמָה כְּלָל, וְהֵלֶךְ לְבִטָּח עַד שִׁעֲבֵר עַל כְּלָם.

דע, שְׁכָל אֶחָד אֵין לוֹ מְנִיעוֹת רַק כְּפִי כַחוֹ, כְּפִי מַה שְׁיִכּוֹל לְשַׁאֵת וְלַעֲמֹד בְּהֵם אִם יִרְצֶה. וּבְקִאָמַת אֵין שׁוּם מְנִיעָה!

ומזה גבין המשכיל הנמשל מאליו על כל המניעות וההסתרות ופתויים, שהם בחינת חומות, שיש על אוצר של יראת שמים, ש'באמת אינם כלום. והעקר לב חזק ואמין, ואז אין לו שום מניעה...